

stala se hysterickou nebo onemocněla padoucnicí, nemohla by, ač je sama nemajetná, žádati výživné na svém manželovi, ačkoli by jí tento musil doživotně ošetřovati, kdyby onemocněla těžce na těle neb kdyby se stala mrzačkou. Chceme-li předejít této křivdě, doporučuje se doplnění nového zákona v tom smyslu, že se přijme podobné ustanovení jako má § 1583. něm. z. obč. Podle toho byl by v našem případě druhý manžel povinen poskytovat výživu stejným způsobem jako manžel, jenž byl sám vinen rozlukou.

PRAKTICKÉ PŘÍPADY.

Nájem či pacht hostince s hostinskou koncesí, či jiná smlouva.

Žalující měšťanský pivovar dle znění sepsané listiny »uzavřel nájemní smlouvu« se žalovaným hostinským, kterou »pronajal mu hostinské místnosti s inventářem a s propůjčením koncese hostinské na dobu neurčitou s oboustranným právem, smlouvu tu zrušiti po čtvrtletní výpovědi«.

Nájemce se zavázal, že bude plniti nájemné tím způsobem, že platiti bude zvýšenou cenu piva odebraného výhradně z měšťanského pivovaru v P. při 1 hl a že bude čepovati pivo v té ceně, jako v ostatních hostincích v L. se čepuje,« t. j. v místě »najatého« hostince.

Protiv žalobě o zrušení pachtovní smlouvy z důvodu § 1118 obč. zák. pro používání věci pronajaté ke značné škodě propachtovatele namítl žalovaný při ústním jednání, při němž zmínka byla i o tom, že smlouvou možno považovati za smlouvu námezdní a že tu je důvod i ke zrušení smlouvy námezdní, především nepřipustnost pořadu práva, ježto jde o spor nájemní, ježž dlužno řešiti v cestě nesporné.

Prvý soudce žalobu pro nepřipustnost pořadu práva odmítl dovolávaje se zejména § 7 č. 4. nař. ze dne 17. prosince 1918, č. 83 sb. z. a n., cit. tam § 1118 obč. zák. a nař. z 9. února 1919 č. 62 sb. z. a n.

Soud rekursní vyhověl rekursu žalobcovu a usnesení prvního soudce v tom směru změnil, že se námitka nepřipustnosti pořadu práva zamítá a prvnímu soudu ukládá, aby po pravomoci tohoto usnesení dále jednal, pak znovu rozhodl. Dovolacímu rekursu nejvyšší soud nevyhověl.

Důvody. Předmětem nájemní smlouvy byly nejen hostinské místnosti, nýbrž i hostinská koncese, jak z článku 1. nájemní smlouvy jde na jevo. Opíraje se o tuto smlouvu, žádá žalobce na podkladě § 1118 obč. zák. zrušení pachtu živnosti hostinské a výčepnické a pachtu, po případě nájmu místností za účelem provozování této živnosti propůjčených (č. 1. 10). Vychází tedy žalobce sám z toho, že koncese byla smlouvou propůjčena, aby bylo z ní docíleno užitků pění a přičiněním a mluví v tom směru o pachtu (§ 1090 obč. zák.). Než místnosti byly propůjčeny ku provozování živnosti hostinské a výčepnické, tedy k docílení užitků z koncese. Pacht koncese byl účelem, místnosti propůjčeny k dosažení účele. Rozhodným je pacht koncese, jenž dává ráz celému smluvnímu poměru. Jde tedy o poměr pachtovní, na nějž se předpisy o ochraně nájemců vůbec nevztahují. Není tedy možno mluvití důvodně o nepřipustnosti pořadu práva vyvozované z předpisů o ochraně nájemců.

Než i kdyby šlo o nájem, byl by pořad práva přípusten. Předpisy o ochraně nájemců nebylo zrušeno ustanovení obč. zák. o zrušení smlouvy nájemní dle § 1118 obč. zák. To plyne jasně z § 7, 4 nařízení ze dne 17. prosince 1918, č. 83 sb. z. a n., dle něhož se pokládá za důležitý důvod k výpovědi, lze-li podle § 1118 obč. zák. žádati o zrušení smlouvy bez výpovědi. O to právě v našem případě jde. Je-li však tomu tak, nelze s úspěchem dovolávat se zákonných předpisů o ochraně nájemců směřujících k obmezení práva výpovědi.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 16. března 1920, č. j. R. I. 138/20-1. *)

Jakeš.

K výkladu § 16. I. novely k obč. z. Udělil-li poručenský soud poručníkovi příkaz k vedení sporu proti nemanželskému otci, jest tím procesní soud vázán.

Poručenský soud udělil poručnici zmocnění a příkaz k vedení sporu s B. K., ačkoliv tento v řízení nesporném svoje otcovství uznal a chtěl pro dítě složití odbytné 400 K, kteréž však od poručnice nebylo uznáno za postačující.

V protokolární žalobě, s poručnicí hned sepsané, navrhuje se vydání rozsudku, že žalovaný uznává se za otce dítěte a že jest povinen platiti výživné měsíční částkou 40 K. Okresní

*) Srov. rozhod. neiv. soudu ze dne '25. ledna 1899 č. 1049 Nowak sb. n. ř. č. 103 a Stubenrauch 1903 str. 314 poz. 2 a str. 315 pozn. 3.